

partier, der bakkede forslaget op, blev lavet en fordobling fra de 50.000 kr. til 100.000 kr., men så uden overførselsret.

Så der har faktisk i det helt oprindelige arbejde i Skatteministeriet været en overførselsret, men der blev indgået et politisk kompromis, og derfor var det ikke et uheld, at forslaget fik det indhold ved tredjebehandlingen tilbage i 1993, men efter en helt konkret politisk handling, hvor udgangspunktet var en overførselsmulighed.

Lad mig også – og ikke mindst til hr. Aage Frandsen, der spørger, om det er nødvendigt at have den her bundgrænse – sige, at jeg stadig væk mener, det er klogt. Ikke ud fra en række af de begrundelser, vi har hørt her i dag, men det er vigtigt for at forstå dette her – også for at vi ikke hele tiden får den skæve diskussion om den her lovgivning – at vide, hvad der egentlig er baggrunden for, at loven ser ud, som den gør.

Det er af rent administrative grunde, vi har den bundgrænse, vi har. Vi har ikke helt nye undersøgelser, så der kan være sket en del siden 1993, hvor vi lavede lovforslaget, men jeg vil skyde på, at mellem 500.000 og 700.000 småaktionærer holdes ude af den her i øvrigt lidt komplicerede lovgivning.

Det er ikke engang det væsentligste argument. Det væsentligste argument er, at hvis det var sådan, at vi ikke havde den bundgrænse, så skulle alle disse småaktionærer gemme kvitteringer i årtier. Og vi ville få problemer også i forhold til småaktieposter i arvesager osv.

Derfor mener jeg faktisk, at det er en ganske fornuftig indretning, også selv om jeg erkender, at det for dem, der ligger lige omkring den bundgrænse, måske er det mest komplicerede element i denne her lovgivning. Men husk derfor på, når vi får diskussionen om, at det nok er en lille smule kompliceret, at formålet faktisk er at holde flere hundrede tusinde småaktionærer helt ude af lovgivningen og dermed fra at gemme kvitteringer og alt det, der følger med.

Derfor skal jeg i hvert fald se ganske gode argumenter, inden jeg vil føle mig overbevist om, at det vil være klogt at lave det her grundlæggende om. For man kan altid diskutere, hvor grænsen skal ligge – det er en anden diskussion – men med hensyn til at have en bundgrænse mener jeg, at det er helt rigtigt, ud fra en række administrative overvejelser. Og når vi ser på, hvad en bundgrænse af den karakter så koster, ja, så er det helt klart nede i småtingsafdelingen

i forhold til de mange, mange familier, som undgår at blive omfattet af en række administrative problemer.

Jeg håber, at det gør en lille smule indtryk på hr. Aage Frandsen, der jo stadig væk har overvejelser om, hvordan SF endelig skal forholde sig til forslaget. Vi har en forhåbning om, at vi inden for et års tid kan få det udvalgsarbejde, der er i gang, gjort færdigt, og så må vi jo se på det samlede resultat, der kommer ud af det.

Jeg tør ikke melde noget nu, men vi vil da selvfølgelig se på alle elementer, og vi vil på det tidspunkt så have et grundlag for at se, hvor der er mulighed for at lave nogle justeringer. Ikke mindst med forenklingsbrillerne på vil det selvfølgelig være en god ting, men vi skal bare passe på, at vi ikke forenkler for en lille gruppe med den konsekvens, at vi kaster en hel masse administrative byrder over på en meget bred gruppe, for at få den dér konsistente lovgivning, som betyder, at der bliver en frygtelig masse mennesker, der kommer ind under administrativt besværlige regler.

Så jeg skal takke for tilslutningen til lovforslaget, også til de øvrige 2 punkter, og jeg vil i sagens natur kun se med velvilje på det, hvis Folketinget mener, at lovforslaget kan vedtages forholdsvis hurtigt. Og som sagt: er det tilfældet, vil jeg også være parat til at komme med et ændringsforslag til udvalget, når udvalget måtte ønske det.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg takker skatteministeren for de meget positive udmeldinger omkring sikring af lovqualität, og jeg kan i hvert fald som udvalgsformand give tilsagn om, at ministerens udtalelser er skrevet bag øret.

Det ligger selvfølgelig altid udvalget på sinde seriøst at vurdere, om der er mulighed for at være fleksibel over for ikrafttrædelsestidspunkter. Og hvis der er mulighed for, at man på trods af hastigheden kan foretage både en grundig og en seriøs udvalgsbehandling, så ser jeg bestemt ikke noget problem i det, heller ikke, når forslaget, som vi må konstatere her, ikke ser ud til at give nogen politiske problemer.

Men jeg takker for skatteministerens positive udmelding.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.